"NỤ CƯỜI 3"CƠM BA MÓN CHỈ HAI NGAN (10 CENT) Dông Duy

Qũy từ thiện tình thương Và quán nụ cười 3 Giữa trưa nắng gắt ngột ngạt của Sài gòn, với những giọt mồ hôi nhễ nhại dàn dụa trên gương mặt của một ngày lao động kịch liệt vậy mà những nụ cười vẫn nở rộn trên gương mặt những khách hàng quen thuộc của quán cơm dành cho những người "cùng khổ"

Người cùng khổ tất nhiên không thiếu trên mảnh đất Sàigon thời "mở cửa tung toé" khiến người giầu càng giầu kinh khủng và người nghèo càng nghèo thảm thiết hơn giống như hình ảnh những chiếc xe Lexus, Toyota láng cóng bên cạnh một chị phụ nữ hành nghề nhặt rác kẽo kẹt đạp chiếc xe đạp từ thời Tây thuộc địa, nhễ nhại mồ hôi ghé vào quán cơm từ thiện "Nụ Cười 3" tại quận 7 Saigon, do nhà báo cựu trào Trần Trọng Thức đảm trách.

Người phụ nữ sống bằng nghề nhặt rác thoáng hoảng hốt và thất vọng vì 500 xuất cơm trưa ba món mặn, sào, canh, không giới hạn cơm trắng với giá 2000 đồng Viêt Nam đã bán hết, nhân viên phục vụ đang lo dọn dẹp.

Làm sao kiếm được một bữa ăn ngon lành, sạch sẽ như vậy với giá siêu bèo 2000 đồng ở đất Saigon 2017 này (tương đương với 10 su ở Mỹ) Chẳng may đến muộn nhưng bà chị lượm rác này may mắn vẫn có bữa ăn vì như chủ trương của ông bà chủ quán, được sự đồng tình hoan hỷ của những tình nguyện viên thì nỗ lực và thiện chí phục vụ phải được đẩy tới tận cùng.

Bất cứ thứ gì còn lại của quán sẽ được mang ra phục vụ người khách muộn màng này, (hi vọng sẽ là người khách bất ưng cuối cùng) vì như câu nói trấn an của ông chủ quán với bà chị nhặt rác "Không sao đâu, ít nhất cũng có mì gói với nước canh cho chị " Người ta có thể nhận ra nụ cười hiền lành nở vội trên môi người phụ nữ, đơn giản vì bà ta đang ở cái quá ăn mang tên "nụ cười" do quỹ từ thiện tình thương tổ chức.

Một hình ảnh thật cảm động khi người phụ nữ , không giấu được vẻ mừng rỡ, gác vội chiếc xe đạp cũ kỹ chở đầy rác và giấy báo chạy vội vào quán khi nghe lời trấn an của ông chủ tiệm.

Hình ảnh này giá mà có kỳ nữ Kim Cương thủ diễn về một cảnh đời nghèo khó và những tấm lòng thương yêu như trong thoại kịch "lá sầu riêng" trước 1957 thì chắc ít ai cầm được nước mắt. Một câu chuyện thật cũng đã xẩy ra mới đây ở Sàigon về một ông nhà giầu, con là đại gia dón bố bằng xe hơi rất sịn nhưng ngày nào ông bố cũng tới ăn ở một quán ăn xã hội. Ông bị nhiều người dè bỉu vì giàu mà đi ăn ké quán cơm phúc thiện. Sau cùng khi ông chết mới vỡ lẽ chính ông là người dành dụm tiền con cho mình dể âm thầm thực hiện quán cơm xã hội này. Một chuyện thần tiên có thật !! Ở giữa một Saigon khi mà giá sinh hoat đang leo thang vùn vụt (một dĩa cơm tấm vỉa hè từ 30 tới 40 ngàn), một ly café Starbug 75.000 thì cái giá 2.000 tính ra chưa tới 10 cent tiền Mỹ cho một cho một bữa cơm nóng sốt trọn vẹn ba món (không giới hạn cơm) quả là một cái giá rất "khủng" . Khủng theo cái nghĩa ngược lại là quá "bèo". Ở quán cơm bình dân do ông nhà báo cựu trào Trần Trọng Thức quản trị có tên là "Nụ Cười 3 " tại 1276 Huỳnh Tấn Phát Phường phú Mỹ quận 7 quả thật không thiếu những nụ cười rất hồn nhiên của khách hàng và của những nhân viên tình nguyện phục vụ. Cái tên Nụ cười 3, một "thương hiệu không được đăng ký" là quán thứ 3 trong 6 quán được thực hiện bởi Quỹ Từ Thiện Tình Thương, nguyên thuỷ là một Hội Từ Thiện không có hội, cũng không có chủ tịch dù những quán nụ cười này vẫn hoạt động theo cùng một tiêu chỉ đó là tấm lòng chân thành phục vụ những người ở đáy cùng của xã hội Khởi đầu chỉ là sự quy tụ đột xuất của một nhóm thân hữu, những người có tấm lòng thương cảm đối với những mảnh đời thiếu may mắn, thua thiệt trong một xã họi kinh tế thị trường ở giai đoạn bộc phát quá độ khiến tạo nên những chênh lệch mức sống quá đáng trong khối quần chúng thị thành nhất là khối đông đảo những người nhập cư , thường là dân tỉnh lẻ, nông dân ngây thơ và thiếu học, bỏ lên thị thành khiếm sống nhưng không có chuyên môn, không nghề nghiệp và quan trọng hơn cả là không có hộ